

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 620-01/16-2/
Ljubljana, 12. 4. 2017

EPA 1691-VII

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji 12. 4. 2017, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16), sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o športu (ZŠpo-1) - druga obravnava

Državni svet **podpira** predlog zakona.

Temeljni cilji novega Zakona o športu so povečati preglednost nad porabo in namensko rabo javnih sredstev, izboljšati kakovost strokovnega dela v športu, omogočiti svobodno udejstvovanje v tekmovalnem športu vsem športnikom, ki ne prejemajo plačila, urediti in zaščititi pravice športnikov, urediti posebnosti opravljanja dela v športu, povečati prepoznavnost RS in povečati pooblastila inšpekcije v športu. Cilji sledijo prizadevanjem za zagotavljanje pogojev za povečanje športne aktivnosti prebivalcev, ki, znanstveno dokazano, prinašajo pozitivne učinke k zdravemu življenjskemu slogu. Državni svet pri tem posebej izpostavlja pomen systemskega enovitega zakona, ki na transparenten način ureja področja športa v RS.

Državni svet ugotavlja, da predlog zakona vzpostavlja enoten sistem razdeljevanja javnih sredstev za uresničevanje javnega interesa. Ocenjuje, da s tem sledi temeljni podlagi za systemsko enovito opredelitev pogojev in meril za razvoj športa v vseh njegovih oblikah in zvrsteh. Bistvena noviteta je prednost, da se lahko začne postopek javnega razpisa pred sprejetjem proračuna, izbor programov in področij, ki se sofinancirajo, pa opravi po sprejetem proračunu. Taka ureditev bo omogočala, da se bo delitev sredstev lahko izpeljala že pred potrditvijo državnega in lokalnih proračunov. V zadnjih letih je pozno sprejemanje proračunov uporabnikom javnih sredstev, športnim organizacijam na lokalni in državni ravni, ki so uresničevali javni interes neprekinjeno, povzročalo veliko težav. Namen zakona je, da se prebivalstvo čim bolj vključuje v brezplačne športne programe. Programom, delno sofinanciranim z javnimi sredstvi, pa se cena ustrezno zniža.

Državni svet kot pomembno ocenjuje vzpostavitev sistema strokovnega usposabljanja za pridobitev poklicnih kvalifikacij na področju športa. Opredeljuje strokovno delo v športnih programih, ki obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje procesa športne vadbe. Strokovno delo v športu lahko opravlja strokovno izobražen oz. strokovno usposobljen kader s kompetencami, ki jih pridobi v javnoveljavnih programih izobraževanja oz. usposabljanja. Državni svet pri tem poudarja, da so za strokovno delo v športu pomembne tudi izkušnje in različne veščine, zlasti pri vzgoji mladih, ki s športnimi aktivnostmi pridobivajo pozitivne vrednote in bogatijo svojo osebnost. V oblikovanje in izvajanje programov usposabljanja pa bi morale biti vključene tudi visokošolske ustanove s področja športa.

Za programe usposabljanj bo odgovorna neodvisna akreditacijska komisija, sestavljena iz izkušenih strokovnjakov na področju izobraževanja oz. usposabljanja v športu ali medicini športa. Imenuje jo Vlada na predlog ministra, pristojnega za šport, ministra, pristojnega za zdravje, visokošolskih zavodov, ki izvajajo javnoveljavne izobraževalne programe na področju športa, Olimpijskega komiteja – Združenja športnih zvez kot predstavnika civilne športne sfere in na predlog Zveze za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijskega komiteja kot predstavnika športa invalidov.

Državni svet ugotavlja, da je zakon v različnih zasnovah nastajal deset let. Po sprejetju Resolucije o nacionalnem programu športa v RS 2014–2023 se je okrepilo usklajevanje med vsemi deležniki, predstavniki lokalnih skupnosti, športnih društev in zvez, posebej še nacionalnih športnih zvez. Zakon uravnoteženo razmejuje med področji, ki jih zakon mora urejati, in dejavnostmi civilne družbe. Državni svet pri tem posebej podpira prizadevanje pripraviljavcev, da predlog zakona dosega cilje o ustreznem statusu in pravicah športnikov.

V razpravi, v kateri so sodelovali tudi predstavniki civilne družbe in krovnih športnih organizacij, pa so bila izpostavljena nekatera neustrezno rešena vprašanja, kot npr. glede preventivnega zdravstvenega varstva za športnike na nacionalni ravni. Državni svet se strinja z opozorili krovnih organizacij, da nov zakon ne sme zniževati do zdaj pridobljenih pravic športnikov. Strokovnih licenc, ki jih za svoje športne panoge podeljujejo nacionalne zveze, po novem Olimpijski komite več ne potrjuje, kar lahko negativno vpliva na raven strokovnih kriterijev in strokovne neodvisnosti. Razpravljavci so posebej izpostavili problem športne vzgoje v visokošolskem izobraževanju, ki ni vključena v programe. Odnos predlagatelja zakona do visokošolskega športa kaže tudi neopredelitev krovne Slovenske univerzitetne športne zveze v zakon.

Državni svet se je seznanil tudi z opozorili predstavnikov civilnega športnega področja, da zakon neustrezno opredeljuje dejavnosti športa za vse kot samostojnega področja. Termin šport za vse poleg športne rekreacije vključuje razvoj športa, program množičnega udejstvovanja in dejavnosti kulturne rekreacije s ciljem zagotoviti možnosti preživljanja prostega časa in promocije zdravja udeležencev. Državni svet podpira njihova prizadevanja, da sistemski zakon več pozornosti nameni statusu športa za vse oz. rekreativnemu športu v najširših oblikah in zvrsteh. Državni svet se zavzema, da se profesionalni in rekreativni šport opredelita samostojno. Na ta način se bosta lažje enakovredno medsebojno povezovala in dopolnjevala tako na nacionalni kot na lokalni ravni.

Državni svet je še izpostavil pobudo, da bi se ponovno uvedel sistem davčnih spodbud za podjetja, ki podpirajo športne dejavnosti na vseh ravneh. Ocenjuje, da je urejeno sistemsko stabilno financiranje športa v različnih oblikah in vseh, z njim povezanih dejavnosti, ključno za razvoj in uspešnost tako profesionalnega kot rekreativnega športa.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik dr. Zoran Božič.

Mitja Bervar, mag. manag.
predsednik